

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (TREČIOJI KOLEGIJA) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Vartotojų apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 — 1 straipsnio 2 dalis — Taikymo sritis — Galutiniam vartotojui skirti maisto produktai — Išimtinai sveikatos srities specialistams skirtuose komerciniuose pranešimuose pateikti teiginiai“

Byloje C-19/15

dėl *Landgericht München I* (1-asis Miuncheno apygardos teismas, Vokietija) 2014 m. gruodžio 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. sausio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Verband Sozialer Wettbewerb eV

prieš

Innova Vital GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (pranešėjas) ir M. Vilaras,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Innova Vital GmbH*, atstovaujamos T. Büttner,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos A. Dimitrakopoulou ir K. Karavasili,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir S. Ghiandoni,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir K. Herbout-Borcza,

susipažinęs su 2016 m. vasario 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] (OL L 404, p. 9, ir klaidų ištaisymas OL L 12, 2007, p. 3), iš dalies pakeisto 2012 m. lapkričio 8 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1047/2012 (OL L 310, p. 36; toliau – Reglamentas Nr. 1924/2006), 1 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Verband Sozialer Wettbewerb eV* (Vokietijos konkurencijos apsaugos asociacijos) ir *Innova Vital GmbH* ginčą dėl Reglamento Nr. 1924/2006 taikymo teiginiams apie maistingumą ir sveikumą, kurie buvo pateikti išimtinai sveikatos srities specialistams skirtame laiške.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyvos 2003/31/EB ir 2000/123/EB

- 3 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) 2 straipsnio f punkte numatyta, kad šioje direktyvoje šios sąvokos turi tokią reikšmę:

„„komercinis pranešimas“ – tai bet kokia pranešimo forma, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar įmonės, organizacijos ar asmens, besiverčiančio komercine, pramonine ar amatų veikla arba reglamentuojama profesija, vardą. Toliau išvardyti dalykai savaime nėra komerciniai pranešimai:

- informacija, leidžianti tiesiogiai pasiekti įmonės, organizacijos ar asmens veiklą, ypač internetinis [domeno] vardas arba elektroninio pašto adresas;
- pranešimai, susiję su prekėmis, paslaugomis ar įmonės, organizacijos ar asmens įvaizdžiu, sudaryti savarankiškai, ypač kai tai daroma be finansinių sumetimų“.

- 4 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) 4 straipsnio 12 punkte pateiktas panašus „komercinės informacijos [komercinio pranešimo]“ sąvokos apibrėžimas.

Reglamentas Nr. 1924/2006

- 5 Reglamento Nr. 1924/2006 1, 2, 4, 9, 14, 16–18 ir 23 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Vis daugiau maisto produktų Bendrijoje ženklinama ir reklamuojama pateikiant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą]. Siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir palengvinti jiems pasirinkimą, į rinką pateikiami produktai, įskaitant ir importuotus, turėtų būti saugūs bei atitinkamai paženklininti. Įvairi ir subalansuota mityba yra būtina geros sveikatos sąlyga ir pavieniai produktai yra santykinai svarbūs bendrai mitybai.“

- (2) Su minėtais teiginiais susijusių nacionalinių nuostatų skirtumai gali trukdyti maisto produktams laisvai judėti ir sukurti nelygias konkurencijos sąlygas. Dėl šių priežasčių jie daro tiesioginį poveikį vidaus rinkos funkcionavimui. Todėl reikia priimti Bendrijos taisykles dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] vartojimo.

<...>

- (4) Šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], skelbiamiems komerciniuose pranešimuose, įskaitant *inter alia* bendro pobūdžio maisto produktų reklamą ir reklamines kampanijas, kurias visiškai ar iš dalies remia valdžios institucijos. Jis neturėtų būti taikomas teiginiais nekomercinio pobūdžio pranešimuose, pavyzdžiui, visuomenės sveikatos institucijų ir tarnybų skelbiamose mitybos gairėse ir patarimuose arba spaudoje ir moksliniuose leidiniuose skelbiamuose nekomerciniuose pranešimuose ir informacijoje. <...>

<...>

- (9) Maisto produkto sudėtyje gali būti daug maistiniu ar fiziologiniu poveikiu pasižyminčių maistinių ir kitų medžiagų, kurios gali būti minimos teiginyje, įskaitant, tačiau neapsiribojant vitaminais, mineralais su mikroelementais, amino rūgštimis, nepakeičiamomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis, įvairiais augalais ir žolių ekstraktais. Todėl turėtų būti nustatyti bendrieji principai, taikytini visiems teiginiais apie maisto produktus siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, suteikti vartotojams reikalingą informaciją, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurti vienodas konkurencijos sąlygas maisto pramonėje.

<...>

- (14) Šiuo metu kai kuriose valstybėse narėse ženklinant ir reklamuojant maisto produktus vartojami įvairūs teiginiai, susiję su medžiagomis, kurių naudingas poveikis nebuvo įrodytas arba kurias šiuo metu mokslininkai vertina nevienareikšmiškai. Būtina užtikrinti, kad medžiagų, apie kurias pateikiamas teiginys, naudingas mitybinis ar fiziologinis poveikis būtų įrodytas.

<...>

- (16) Svarbu, kad vartotojas suprastų teiginius apie maisto produktus, ir visus vartotojus reikėtų apsaugoti nuo klaidinančių teiginių. Tačiau po 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyvos 84/450/EEB [dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl klaidinančios reklamos suderinimo (OL L 250, 1984, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 227)] įsigaliojimo Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas reklamos bylas, nustatė būtinybę išnagrinėti poveikį nacionaliniam, tipiniam vartotojui. Laikantis proporcingumo principo ir siekiant veiksmingai taikyti šiame reglamente nustatytas apsaugos priemones, reglamente vertinimo kriterijumi pasirenkamas vidutinis vartotojas, kuris pagal Teisingumo Teismo išaiškinimą yra pakankamai gerai informuotas, atidus bei atsargus atsižvelgiant į socialinius, kultūrinius ir kalbinius veiksnius, tačiau reglamente yra nuostata, skirta užkirsti kelią vartotojų, kurie dėl savo savybių yra ypač jautrūs klaidinantiems teiginiais, išnaudojimui. Kai teiginys yra konkrečiai skirtas tam tikrai vartotojų grupei, pavyzdžiui, vaikams, pageidautina, kad teiginio poveikis būtų vertinamas vidutinio tos grupės nario požiūriu. Vidutinio vartotojo testas nėra statistinis testas. Atsižvelgdami į Europos Teisingumo Teismo teisminę praktiką, nacionaliniai teismai ir valdžios institucijos turės priimti savo sprendimą, kad nustatytų būdingą vidutinio vartotojo reakciją konkrečiu atveju.

(17) Vartojant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] daugiausia reikėtų atsižvelgti į mokslinį teiginių įrodymą, o tokius teiginius vartojantys maisto verslo operatoriai turėtų juos pagrįsti. Teiginys turėtų būti mokslškai pagrįstas, atsižvelgiant į turimų mokslo duomenų visumą ir suteikiant reikšmę įrodymams.

(18) Teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą [sveikumą] neturėtų būti pateikiamas, jeigu jis neatitinka visuotinai pripažintų mitybos ir sveikatingumo [sveikumo] principų, arba skatina ar toleruoja perdėtą bet kurio maisto produkto vartojimą arba prieštarauja geros mitybos praktikai.

<...>

(23) Bendrijoje vartoti teiginius apie sveikatingumą [sveikumą] turėtų būti leidžiama tik atlikus aukščiausio įmanomo lygio mokslinį įvertinimą. Tam, kad būtų užtikrintas suderintas mokslinis šių teiginių vertinimas, šiuos įvertinimus turėtų atlikti Europos maisto saugos tarnyba. <...>“

6 To paties reglamento 1 straipsnio „Dalykas ir taikymo sritis“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Šis reglamentas suderina valstybių narių teisės aktų, reglamentų arba administracinės veiklos nuostatas, susijusias su teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], siekiant užtikrinti efektyvų vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį.

„2. Šis reglamentas taikomas teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], skelbiamiems maisto produktų, skirtų galutiniam vartotojui, komerciniuose pranešimuose – etiketėse, pateikime ar reklamoje.“

<...>“

7 Šio reglamento 2 straipsnyje „Sąvokų apibrėžimai“ nurodyta:

„1. Šiame reglamente:

a) taikomi „maisto“, „maisto verslo operatoriaus“, „pateikimo į rinką“ ir „galutinio vartotojo“ sąvokų apibrėžimai, pateikti 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras [(OL L 31, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463)], 2 straipsnyje, 3 straipsnio 3, 8 ir 18 punktuose;

<...>

2. Taip pat taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

1) „teiginys“ – bet koks pranešimas arba išraiška, kurie nėra privalomi pagal Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus, taip pat vaizdinė, grafinė arba simbolinė bet kokia forma pateikiama išraiška, kuria tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama arba užsimenama, kad maisto produktas turi tam tikrų savybių;

<...>

4) „teiginys apie maistingumą“ – teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad produktas turi tam tikrų naudingų maistinių savybių dėl:

- a) energijos (kalingumo), kurią jis
 - i) suteikia,
 - ii) suteikia mažesnę ar didesnę kiekį arba

- iii) nesuteikia ir (arba)
- b) maistinių arba kitų medžiagų, kurių:
 - i) jis turi,
 - ii) turi mažesnę ar didesnę kiekį arba
 - iii) neturi;

5) „teiginys apie sveikatingumą [sveikumą]“ – teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad esama ryšio tarp maisto produkto kategorijos, maisto produkto ar vienos jo sudedamųjų dalių ir sveikatos;

<...>“

8 To paties reglamento II skyriuje, susijusiame su bendraisiais principais, yra 3–7 straipsniai. Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnyje „Visų teiginių bendrieji principai“ numatyta:

„Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] gali būti vartojami ženklinant, pristatant arba reklamuojant į Bendrijos rinką pateikiamus maisto produktus, tik jei šie teiginiai atitinka šio reglamento nuostatas.

Nepažeidžiant Direktyvų 2000/13/EB ir 84/450/EEB, teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] neturi:

- a) būti melagingi [neteisingi], dviprasmiški ar klaidinantys;

<...>“

9 To paties reglamento 5 straipsnio „Bendrosios sąlygos“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] leidžiama tik tokiu atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) įrodyta, kad maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys, buvimas, nebuvimas arba mažesnis kiekis maisto produkte ar maisto produktų kategorijai priklausančiuose produktuose pasižymi naudingu mitybiniu arba fiziologiniu poveikiu, įrodytu visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais;

<...>

2. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] leidžiama tik tuo atveju, jei galima tikėtis, kad teiginiuose nurodytą teigiamą poveikį supras vidutinis vartotojas.“

10 Minėto reglamento 10–19 straipsniai susiję su teiginiais apie sveikumą.

11 To paties reglamento 10 straipsnio „Konkrečios sąlygos“ 1 dalyje nurodyta:

„Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą] yra draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie atitinka II skyriaus bendruosius ir šio skyriaus konkrečius reikalavimus bei yra leidžiami pagal šį reglamentą ir yra įtraukti į leidžiamų teiginių sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.“

Vokietijos teisė

- 12 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Įstatymas dėl kovos su nesąžininga konkurencija; *BGBI.* 2010 I, p. 254) 8 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta:

„Asmeniui, kuris atlieka pagal 3 arba 7 straipsnį neteisėtus komercinius veiksmus, gali būti pareikštas reikalavimas ištaisyti pažeidimą, o pakartotinio pažeidimo grėsmės atveju – reikalavimas nutraukti veiksmus.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 13 *Innova Vital*, kuriai vadovauja gydytojas, pateikė Vokietijos rinkai lašais vartojamą maisto papildą „*Innova Mulsin*® Vitamin D₃“, kuriame yra vitamino D₃.
- 14 2013 m. lapkričio mėn. *Innova Vital* vadovas išplatino tik konkrečiai išvardytiems gydytojams skirtą laišką, kuris buvo suformuluotas taip (toliau – nagrinėjamas laiškas):

„<...>

Jums žinoma, kad 87 % Vokietijos vaikų vitamino D kiekis kraujyje yra mažesnis nei 30 ng/ml. Vokietijos mitybos asociacija [*Deutsche Gesellschaft für Ernährung, DGE*] teigia, kad ši norma turėtų būti 50–75 ng/ml.

Pagal daugelyje mokslinių tyrimų padarytas išvadas vitaminas D turi didelę reikšmę užkertant kelią daugeliui ligų, pavyzdžiui, atopiniam dermatitui, osteoporozei, cukriniam diabetui ir IS [išsėtinei sklerozei]. Šių mokslinių tyrimų duomenimis, vitamino D trūkumas dar vaikystėje vėliau gali iš dalies lemti susirgimą šiomis ligomis.

Dėl to aš pats savo sūnui paskyriau rekomenduojamos normos vitamino D ruošinį ir nustačiau, kad įprasta tablečių forma vartojamas vitaminas neduoda beveik jokios naudos kūdikiams, mažiems vaikams ir net mokyklinio amžiaus vaikams. Labai dažnai mano sūnus šias tabletes išspjauo.

Kaip gydytojas imunologas tyriau šį klausimą ir sukūriau vitamino D₃ emulsiją (*Innova Mulsin*® D₃), kuri gali būti vartojama lašais.

<...>

Emulsijos *Mulsin*® pranašumai:

<...>

Skubi trūkumo prevencija arba jo pašalinimas (laikoma, kad 80 % gyventojų žiemą trūksta vitamino D₃)

<...>

Tiesioginio užsakymo sąlygas sužinosite ir jums skirtą nemokamą informacinę medžiagą gausite paskambinę telefonu <...>“

- 15 Minėtame laiške taip pat buvo pavaizduotas *Innova Mulsin*® Vitamin D₃ maisto papildas, pateikta informacija apie jo sudėtį, pardavimo kainą ir vienos dienos vartojimo kainą, vartojant rekomenduojamą dozę – vieną lašą per dieną arba pagal gydytojo rekomendaciją.

16 Remdamasis galiojančios redakcijos *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Įstatymas dėl kovos su nesąžininga konkurencija) 8 straipsniu *Verband Sozialer Wettbewerb* kreipėsi į *Landgericht München I* (1-asis Miuncheno apygardos teismas, Vokietija) ir pareiškė *Innova Vital* ieškinį dėl veiksmų nutraukimo.

17 Ši asociacija prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme teigė, kad nagrinėjamame laiške yra teiginių apie sveikumą, kurie draudžiami Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalimi, o būtent tokie du teiginiai (toliau – nagrinėjami teiginiai):

„Pagal daugelyje mokslinių tyrimų padarytas išvadas vitaminas D turi didelę reikšmę užkertant kelią daugeliui ligų, pavyzdžiui, atopiniam dermatitui, osteoporozei, cukriniam diabetui ir IS [išsėtinei sklerozei]. Šių mokslinių tyrimų duomenimis, vitamino D trūkumas dar vaikystėje vėliau gali iš dalies lemti susirgimą šiomis ligomis.“

ir

„Skubi trūkumo prevencija arba jo pašalinimas (laikoma, kad 80 % gyventojų žiemą trūksta vitamino D₃)“.

18 Šiuo klausimu *Verband Sozialer Wettbewerb* pirmiausia teigia, kad Reglamento Nr. 1924/2006 nuostatos taikytinos ir specialistams, ir nespecialistams skirtai reklamai.

19 Tačiau *Innova Vital* teigia, kad Reglamentas Nr. 1924/2006 nesusijęs su specialistams skirta reklama. Todėl, kadangi nagrinėjamas laiškas skirtas tik gydytojams, šio reglamento nuostatos negali būti taikomos laiške nurodytiems teiginiams apie sveikumą, kurie draudžiami Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalimi.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, ginčo pagrindinėje byloje sprendimas priklauso nuo Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalies, kuri susijusi su šio reglamento dalyku ir taikymo sritimi, išaiškinimo.

21 Tokiomis aplinkybėmis *Landgericht München I* (1-asis Miuncheno apygardos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad šio reglamento nuostatos taip pat galioja teiginiams apie maistingumą ir sveikumą, kurie nurodomi galutiniam vartotojui skirtoje maisto produktų reklamoje ir komerciniuose pranešimuose, jei šis komercinis pranešimas ir reklama išimtinai skirta specialistams?“

Dėl prejudicinio klausimo

22 Savo klausimu prašymą priimti sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad į šio reglamento taikymo sritį patenka teiginiai apie maistingumą ir sveikumą, kurie nurodomi galutiniam vartotojui skirtame komerciniame pranešime, jei pranešimas skirtas ne galutiniam vartotojui, bet išimtinai sveikatos srities specialistams.

23 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr., be kita ko, 1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12 punktą; 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimo *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 44 punktą ir 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Liffers*, C-99/15, EU:C:2016:173, 14 punktą).

- 24 Kalbant, pirmiausia, apie Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalį, pažymėtina, kad pagal šią nuostatą minėtas reglamentas taikomas teiginiams apie maistingumą ir sveikumą, kai, pirma, jie nurodomi maisto produktų komerciniuose pranešimuose – etiketėse, reklamoje ar juos pateikiant ir, antra, šie nagrinėjami maisto produktai skirti galutiniam vartotojui.
- 25 Šiame reglamente „komercinio pranešimo“ sąvoka neapibrėžiama. Tačiau kitose Sąjungos teisės srityse ši sąvoka apibrėžta antrinės teisės nuostatose, kuriomis šiuo atveju reikia remtis siekiant užtikrinti Sąjungos teisės nuoseklumą.
- 26 Pagal Direktyvos 2000/31 2 straipsnio f punktą „komercinis pranešimas“ – tai bet kokios formos informacija, tiesiogiai ar netiesiogiai reklamuojanti įmonės, organizacijos arba asmens, užsiimančio komercine, pramonine arba amatų veikla ar reglamentuojamąja profesija, prekes, paslaugas arba įvaizdį.
- 27 Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 12 punkte pateikiama panašus „komercinės informacijos [komercinio pranešimo]“ sąvokos apibrėžimas. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymi, kad pagal šią nuostatą komercinis pranešimas apima ne tik klasikinę reklamą, bet ir kitas reklamos ir naujiems klientams pritraukti skirtų informacinių pranešimų formas (žr. 2011 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Société fiduciaire nationale d'expertise comptable*, C-119/09, EU:C:2011:208, 33 punktą).
- 28 Be to, iš Reglamento Nr. 1924/2006 4 konstatuojamosios dalies matyti, kad „komercinio pranešimo“ sąvoka taip pat apima „reklamos“ pranešimus.
- 29 Šiomis sąlygomis „komercinio pranešimo“ sąvoką pagal šio reglamento 1 straipsnio 2 dalį reikia suprasti taip, kad ji pirmiausia susijusi su reklaminio pobūdžio pranešimu apie maisto produktus, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai siekiama reklamuoti šiuos produktus.
- 30 Taigi, toks pranešimas taip pat gali būti pateikiamas išsiunčiant reklaminį laišką, kurį maisto verslo operatoriai išsiunčia sveikatos srities specialistams ir kuriame pateikiami teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, kad šie specialistai atitinkamai atvejais rekomenduotų minėtą produktą įsigyti ir (arba) vartoti.
- 31 Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalyje tiksliai nenurodyta, kas yra komercinio pranešimo adresatas, ir nedaroma jokie skirtumo dėl to, ar tai būtų susiję su galutiniu vartotoju, ar su sveikatos srities specialistu. Darytina išvada, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 39 punkte, kad pats produktas, o ne pranešimas, kuriame apie jį nurodoma, turi būti skirtas galutiniam vartotojui.
- 32 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad iš šios nuostatos formuluotės, siejamos su Direktyvos 2000/31 2 straipsnio f punktu ir Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 12 punktu, matyti, kad Reglamentas Nr. 1924/2006 taikomas komerciniame pranešime, kuris išimtinai skirtas sveikatos priežiūros specialistams, nurodytiems teiginiams apie maistingumą arba sveikumą.
- 33 Antra, reikia pabrėžti, kad tokią išvadą patvirtina Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 punkto konteksto analizė.
- 34 Žinoma, kaip nurodo *Innova Vital*, tam tikros Reglamento Nr. 1924/2006 konstatuojamosios dalys ir nuostatos, visų pirma 1, 9, 16, 29 ir 36 konstatuojamosios dalys, taip pat šio reglamento 5 straipsnio 2 dalis, aiškiai susijusios su „vartotojais“ ir jose apie „specialistus“ nekalbama.

- 35 Tačiau tai, kad šiose konstatuojamosiose dalyse ir nuostatose nekalbama apie „specialistus“, negali reikšti, kad minėtas reglamentas netaikomas tomis aplinkybėmis, kai komercinis pranešimas skiriamas išimtinai sveikatos srities specialistams. Iš tiesų tokiomis aplinkybėmis toks maisto verslo operatorių pranešimas, pateikiamas sveikatos srities specialistams, iš esmės susijęs su galutiniu vartotoju, kad jis pagal šių specialistų rekomendaciją įsigytų pranešime minimų maisto produktų.
- 36 Reikia pridurti, kad iš jokios Reglamento Nr. 1924/2006 nuostatos nematyti, kad ji netaikoma sveikatos srities specialistams skirtiems komerciniams pranešimams.
- 37 Galiausiai, kalbant apie minėtu reglamentu siekiamus tikslus, jie patvirtina aiškinimą, kad šis reglamentas taikomas komerciniams pranešimams, kurie išimtinai skirti sveikatos srities specialistams.
- 38 Iš tiesų, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnyje, šiuo reglamentu siekiama užtikrinti veiksmingą vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį.
- 39 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 1 ir 18 konstatuojamųjų dalių, sveikatos apsauga yra vienas iš pagrindinių šio reglamento tikslų (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsches Weintor*, C-544/10, EU:C:2012:526, 45 punktas). Šiuo tikslu, be kita ko, reikia suteikti vartotojui reikalingą informaciją, kad jis galėtų rinktis žinodamas faktus (2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Ehrmann*, C-609/12, EU:C:2014:252, 40 punktas ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Neptune Distribution*, C-157/14, EU:C:2015:823, 49 punktas).
- 40 Šia prasme Reglamento Nr. 1924/2006 5 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikumą leidžiama tik tokiu atveju, jei įrodyta, kad maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys, buvimas, nebuvimas arba mažesnis kiekis maisto produkte ar maisto produktų kategorijai priklausančiuose produktuose pasižymi naudingumu maistiniu arba fiziologiniu poveikiu, įrodytu visuotinai pripažintais mokslu duomenimis. Šio reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu taip pat pateiktas toks tvirtinimas.
- 41 Kaip nurodyta minėto reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje, vartojant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą daugiausia reikėtų atsižvelgti į mokslinį teiginių įrodymą. Be to, šio reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje skelbiama, kad Sąjungoje vartoti teiginius apie sveikatingumą turėtų būti leidžiama tik atlikus aukščiausio įmanomo lygio mokslinį įvertinimą, ir tam, kad būtų užtikrintas suderintas mokslinis šių teiginių vertinimas, šiuos įvertinimus turėtų atlikti Europos maisto saugos tarnyba.
- 42 Reglamente Nr. 1924/2006 numatyta procedūra, leidžianti patikrinti, ar teiginys, kaip tai suprantama šiame reglamente, yra mokslškai pagrįstas.
- 43 Aišku, gali būti laikoma, kad sveikatos srities specialistai turi daugiau mokslo žinių nei galutinis vartotojas, kuris yra pakankamai gerai informuotas, atidus ir atsargus, kaip nurodyta šio reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje. Vis dėlto negalima manyti, kad šie specialistai gali nuolat turėti visų specializuotų mokslinių ir naujausių žinių, kurios būtinos norint įvertinti kiekvieną maisto produktą ir kiekvieną teiginį apie maistingumą arba sveikumą, vartojamą tuos produktus ženklinant, pristatant arba reklamuojant.
- 44 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 49 punkte, negalima atmesti, kad patys sveikatos srities specialistai gali būti klaidinami pateikiant neteisingus, dviprasmiškus ar klaidinančius teiginius.
- 45 Taigi, šie sveikatos srities specialistai gali, nors ir norėdami tik gero, galutiniams vartotojams, su kuriais jie bendrauja, pateikti klaidingos informacijos apie komerciniame pranešime nurodomus maisto produktus. Šią riziką dar labiau padidina tai, kad specialistai, remdamiesi pasitikėjimo ryšiais, kuriuos jie paprastai yra susikūrę su pacientais, gali pastariesiems daryti akivaizdžią įtaką.

- 46 Be to, nors sveikatos srities specialistams skirtiems teiginiams apie maistingumą arba sveikumą netaikomas Reglamentas Nr. 1924/2006, todėl jie gali būti vartojami nebūtinai remiantis moksliniais įrodymais, yra rizika, kad maisto verslo operatoriai apeis šiame reglamente numatytus įpareigojimus ir, siekdami prieiti prie galutinio vartotojo, pasitelks sveikatos srities specialistus, kad pastarieji šiam vartotojui rekomenduotų jų produktus.
- 47 Taigi, šio reglamento taikymas teiginiams apie maistingumą ir sveikumą, kurie nurodomi specialistams skirtuose komerciniuose pranešimuose, padeda užtikrinti aukštesnį vartotojų apsaugos lygį vidaus rinkoje, o jos veiksmingas veikimas yra Reglamento Nr. 1924/2006 tikslas.
- 48 *Innova Vital* argumentai negali paneigti aiškinimo, pagal kurį minėtas reglamentas taikomas komerciniame pranešime nurodytiems teiginiams apie maistingumą arba sveikumą, įskaitant ir tuos atvejus, kai jis išimtinai skirtas sveikatos srities specialistams.
- 49 Žinoma, iš Reglamento Nr. 1924/2006 5 straipsnio 2 dalies matyti, kad teiginius apie maistingumą ir sveikumą leidžiama vartoti tik tuomet, jei teiginiuose nurodytą teigiamą poveikį gali suprasti vidutinis vartotojas.
- 50 Vis dėlto iš to negalima daryti išvados, kad draudžiama bet kokia maisto verslo operatorių sveikatos srities specialistams pateikta informacija apie naujus mokslinius duomenis, kuriuose vartojami techniniai arba moksliniai terminai, kaip antai šiuo atveju – „išsėtinė sklerozė“.
- 51 Iš tiesų Reglamento Nr. 1924/2006 5 straipsnio 2 dalis turi būti suprantama taip, kad ši nuostata taikoma, kai teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą tiesiogiai pateikiami galutiniam vartotojui, kad jis galėtų rinktis žinodamas faktus. Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 54 punkte, tokioje byloje, kaip pagrindinė byla, laiškas, kuriame pateikiami šie teiginiai, skirtas ne vartotojams, o sveikatos srities specialistams, kurių netiesiogiai prašoma jiems rekomenduoti su šiais teiginiais susijusį maisto produktą.
- 52 Be to, Reglamento Nr. 1924/2006 4 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad reglamentas neturėtų būti taikomas teiginiams, išdėstytiems nekomercinio pobūdžio pranešimuose, pavyzdžiui, visuomenės sveikatos institucijų ir tarnybų skelbiamose mitybos gairėse ir patarimuose arba spaudoje ir moksliniuose leidiniuose skelbiamuose nekomerciniuose pranešimuose ir informacijoje.
- 53 Taigi, šis reglamentas nedraudžia sveikatos srities specialistams, pateikiant nekomercinio pobūdžio pranešimą, nurodyti objektyvios informacijos, susijusios su naujais moksliniais duomenimis, kuriuose vartojami techniniai ar moksliniai terminai.
- 54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad į šio reglamento taikymo sritį patenka teiginiai apie maistingumą ir sveikumą, kurie nurodomi komerciniame pranešime apie galutiniam vartotojui skirtiną maisto produktą, jei šis pranešimas skirtas ne galutiniam vartotojui, o išimtinai sveikatos srities specialistams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], iš dalies pakeisto 2012 m. lapkričio 8 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1047/2012, 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad į šio reglamento taikymo sritį patenka teiginiai apie maistingumą ir sveikumą, kurie nurodomi komerciniame pranešime apie galutiniam vartotojui skirtiną maisto produktą, jei šis pranešimas skirtas ne galutiniam vartotojui, o išimtinai sveikatos srities specialistams.

Parašai.